

گزارش میدانی «فرهیختگان» از زندگی اسفناک ۳۰۰۰ همسایه شیعه در همین نزدیکی

وضعیت درام کلونی پاکستانی‌ها در جنوب تهران

صفحه ۱۶ را بخوانید

چرا روحانی و همتی همچنان رکورددار تورم

و کاهش ارزش پول ملی در تاریخ اقتصاد ایران هستند؟

سلطان نابود قران

سخنگوی قوه قضائیه درمورد حمله به خبرنگار روزنامه «فرهیختگان» در قم:

وسيله نقليه شناسايی شده و پیگیر دستگیری مرتکبان هستيم

«۱»

سفر امير قطر و مورا به تهران اگر منافع اقتصادی ایران را دربر نگيرد بی فايده است

جفت پوچ

«۲»

«فرهیختگان» در گفت‌وگو با معاونان پژوهشی برخی دانشگاه‌ها بررسی کرد

تفكيك در معاونت پژوهشی مشكل دانش بنیان‌ها را حل می‌كند؟

«۳»

«خبر

سخنگوی قوه قضائیه درمورد حمله

به خبرنگار روزنامه «فرهیختگان» در قم:

وسيله نقليه شناسايی شده

و پیگیر دستگیری مرتکبان هستيم

روز گذشته ذبیح‌الله خداییان، سخنگوی قوه قضائیه در نشست خبری‌ای که در ساختمان شماره ۲ این قوه برگزار شد، ضمن اعلام خبر استعفای خود از سمت سخنگوی قوه قضائیه به‌دلیل مشغله کاری در سازمان بازرسی، به سوالات خبرنگاران نیز پاسخ داد.

سخنمندی در زمان وقوع حمله به خبرنگار مذکور شناسایی شد و سرنخ‌های خوبی از متهمان «فرهیختگان» به آن پرداخته شده است مورد بررسی قرار داد. در ادامه به روایت پرسش و پاسخ خبرنگاران با سخنگوی دستگاه قضا درمورد این دو پرونده خواهیم پرداخت.

سرانجام پرونده سوء قصد

پرونده یک مجموعه گردشگری که به‌تاریگی در روزنامه «فرهیختگان» به‌آن پرداخته شد، یکی از موارد مطرح‌شده در این جلسه بود. در روزهای گذشته صادق‌امامی، خبرنگار «فرهیختگان» در جاده قم به تهران مورد سوء قصد جانی قرار گرفت. سخنگوی قوه قضائیه در رابطه با روند پیگیری پرونده این سو قصد اظهار کرد: «به‌محض دریافت گزارش این حادثه موضوع پیگیری و پرونده قضایی در دادسرای انقلاب و عمومی قم تشکیل شد. خداییان درمورد نتایج اولیه به‌دست‌آمده از بررسی این پرونده توضیح داد: «وسيله‌نقلیه متهمان در زمان وقوع حمله به خبرنگار مذکور شناسایی شد و سرنخ‌های خوبی از متهمان به دست آمده است. وی در ادامه افزود این موضوع همچنان در دستور کار قوه قضائیه قرار دارد و وعده داد هرچه سریع‌تر مرتکبان دستگیر شده و مورد برخورد قانونی قرار خواهند گرفت. خداییان برخورد با این موضوع را استسناد نداشتست و توضیح داد: «با هر مورد مشابهی با این موضوع برخورد قاطع صورت خواهد گرفت و دستگاه قضایی افشاگران فسادى را که از طریق قانونی اقدام می کنند مورد حمایت قرار خواهد داد.» در همین رابطه سخنگوی قوه قضائیه در پاسخ به سوالاتى مبنی بر حمایت دستگاه قضا از اصحاب رسانه و خبرنگارانی که در بحث اعلام مفاسد به دستگاه قضایی کمک می کنند، گفت: «اعتقاد قوه قضائیه مبنی بر استفاده از ظرفیت‌های مردمی به‌ویژه اصحاب رسانه و خبرنگاران در مبارزه با مفاسد، بسیار مهم و در جامعه تاثیرگذار است. در قوانین مختلفی ازجمله قانون ارتقای سلامت اداری و قانون تشکیل سازمان بازرسی و آیین‌نامه اجرایی آن، بر استفاده از ظرفیت‌های مردمی در بحث مبارزه با فساد و کشف موارد آن، تاکید شده است.»

خداییان در ادامه توضیح داد: «همواره تاکیداتی در بحث گزارش وقوع فساد داشتیم مبنی بر اینکه سوت‌زنی‌ها و گزارش‌های فساد، در چهارچوب مبانی قانونی انجام شود و مراتب به مراجع انتظامی، ضابطان و دستگاه‌های قضایی و نظارتی گزارش شود. پاسخ به سوالاتى در رابطه با حکم صادره پرونده «مهرشاد سهیلی» گفت: «این پرونده با کیفرخواست به دادگاه ارسال شد و با صدور حکم در دادگاه بدوی این شخص با توجه به شرایط سنی که در زمان ارتکاب جرم داشته، به ۳ سال نگهداری در کانون اصلاح و تربیت، پرداخت جزای نقدی و رد مال محکوم شد. سخنگوی دستگاه قضا در رابطه با این حکم توضیح داد: «صدور این حکم در دادگاه بدوی صورت گرفته و هنوز قطعیّت نیافته است و درصورت قطعیت اجرا خواهد شد.»

حکم دادگاه بدوی مهرشاد سهیلی صادر شد

پیگیری پرونده فساد مهرشاد سهیلی دومین مساله مورد پاسخ سخنگوی دستگاه قضا بوده که پیش از این ابعاد آن در «فرهیختگان» مورد بررسی قرار گرفت. خداییان در پاسخ به سوالاتى در رابطه با حکم صادره پرونده «مهرشاد سهیلی» گفت: «این پرونده با کیفرخواست به دادگاه ارسال شد و با صدور حکم در دادگاه بدوی این شخص با توجه به شرایط سنی که در زمان ارتکاب جرم داشته، به ۳ سال نگهداری در کانون اصلاح و تربیت، پرداخت جزای نقدی و رد مال محکوم شد. سخنگوی دستگاه قضا در رابطه با این حکم توضیح داد: «صدور این حکم در دادگاه بدوی صورت گرفته و هنوز قطعیّت نیافته است و درصورت قطعیت اجرا خواهد شد.»

«یادداشت

محمدامین باقری پژوهشگر هسته بازنمایی سیاسی مرکز رشد دانشگاه امام صادق(ع)

نزدیک به ۹ ماه از آغاز به کار دولت سیزدهم می‌گذرد و تدریجا، تصویر دولت در افکارعمومی قاب مشخص خود را می‌یابد. تصویر دولت سیزدهم، مانند تصویر هر دولت دیگری، برآیند اراده‌ها، فعالیت‌ها، تصمیمات ووقایعی است که بخشی از آن در کنترل دولت بوده و بخشی از آن خارج از اختیار اوست. به تعبیر بهتر، در ساخت تصویر دولت، اراده و اقدام او به‌تنهایی موثر نیست و اراده‌ها و اقدامات شرکای سیاسی، رقبا، مخالفان و... نیز تاثیرگذارند. نگاهی به ۹ ماه نخست دولت نشان می‌دهد، علی‌رغم تلاش‌ها و اقدامات متعدد و بعضا پرهزینه و گل‌درشت، مدیریت تصویر در این دولت، توفیق چندانی نداشته است. از سویی، ایده‌ها، برنامه‌ها و اقدامات مثبت و امیدبخش دولت، بازنمایی خوبی در جامعه نیافته و ازسویی دیگر، در برابر هجمه‌های بی‌امان و حملات سنگین رسانه‌ای و تبلیغاتی، بی‌دفاع بوده است. مهم‌تر آنکه، در کنار این دو مساله، دولت زمان زیادی نیز برای حل این چالش مهم در اختیار ندارد؛ چه اینکه با عبور دولت از یک‌سالگی، به‌سختی بتوان تصویر شکل گرفته را تغییر اساسی داد. در این وحیزه، تلاش شده است راهکارهایی برای بهره‌مندی بهتر دولت از فرصت پیش‌رو برای ترمیم و تکمیل تصویر خود ارائه شود.

پذیرش مساله؛ گام نخست در این مسیر، پذیرش وجود مساله در حوزه مدیریت تصویر است. سخنان و مواضع برخی دولتمردان و افراد موثر رسانه‌ای نزدیک به دولت، نشان می‌دهد اصل مساله همچنان مورد پذیرش نیست. بدیهی است، زمانی که نفس مساله مورد قبول نباشد، به طریق اولی اراده‌ای برای حل آن نیز به وجود نخواهد آمد. شواهد متعددی از این انکار یا غفلت در این ۹ ماه قابل ذکر است که مارجای گرانی آرد صنعتی در روز عید فطر، آخرین نمونه آن است.

درك اهمیت مساله؛ گام دوم، پذیرش اهمیت تصویر یک دولت در پیشبرد خوب یا بد برنامه‌های آن است. امری که به‌نظر می‌رسد ازسویی برخی دولتمردان و بخش‌های دولت، چندان مورد توجه نیست. نشانه مهم این عدم اهمیت، به کارگیری افراد غیرمتخصص، ناپلید و بی‌تجربه در مسئولیت‌های کلیدی مرتبط با مدیریت تصویر و خطاها و گاف‌های متعدد در طراحی و شکل‌دهی به تصویر دولت است.

شناخت چالش‌های تصویری دولت؛ به‌نظر می‌رسد چالش‌های اصلی مدیریت تصویر در دولت سیزدهم در موارد زیر قابل جمع است:

یک، فقدان گفتمان مشخص در دولت؛ یکی از پرسمادترین انتقادهایه دولت سیزدهم که ازسویی طیف‌های مختلف سیاسی و فکری در چندماه گذشته مطرح شده است، فقدان گفتمان محوری مشخص در دولت سیزدهم است. پرداخت به چرایی و چگونگی این مساله نیازمند فضا و بستر دیگری است، اما فقدان گفتمان غالب، عملا اسکلت ساخت یک تصویر منسجم را از دولت دریغ کرده است. به تعبیر بهتر، وقتی دولتی فاقد یک گفتمان مشخص و واحد باشد، تصویر او، هرچند ماهرانه و خوب طراحی شده باشد، مانند نقشی بر ماسه‌های ساحلی است که موج بعدی آن را محو خواهد کرد.

دو، برخورد سطحی و نمایشی با امتیاز اصلی دولت؛ دولت سیزدهم خود را با نام دولت مردمی معرفی کرده و در ماه‌های گذشته نیز تلاش کرده با سفرهای استانی، حضور پررنگ و بی‌واسطه مسئولان میان مردم و پرهیز از اشاراتی گری و عاج‌نشینی، این خصیصه خود را به رخ بکشد. با این حال، بازنمایی این امتیاز مهم دولت سیزدهم گروگان دو شیوه نادرست تصویرسازی است؛ نخستین خطا، سطحی‌نگری در وصف مردمی بودن و فرو گذاشت آن به حضور صرف میان مردم است. هرچند نفس حضور مسئولان کشور در میان مردم آن هم از پس دوران برج عاج‌نشینی برخی مسئولان سابق-امری پسندیده و حتی لازم است، اما اکتفا به آن در ترسیم تصویر دولت مردمی، خطایی مهلک است. نگاهی به خروجی‌های رسانه‌ای از دولت سیزدهم نشان می‌دهد اکثریت قریب به اتفاق آنها، اعم از فیلم، عکس، یادداشت، توثیت، خبر و...، صرفا بر نفس حضور میان مردم متکی بوده و گامی فراتر از آن نرفته است. دومین خطا، روی

تصویر دولت سیزدهم

آوردن به کارهای نمایشی است؛ امری که تذکر رهبر انقلاب را نیز در پی داشت. تجربه این ۹ ماه نشان می‌دهد حتی اگر کارهای نمایشی برای تصویرسازی برخی دولت‌ها گزینه مورد قبولی باشد، درباره دولت سیزدهم، چنین امری یقینا صادقی نیست. این دو خطا در دیگر نکات مثبت دولت سیزدهم نیز قابل مشاهده است.

سه، فقدان نماد؛ چالش دیگر و بسسیار مهم تصویر دولت، فقدان نمادی است که بتواند دولت را نمایندگی کند. این نماد در دولت‌های قبل گاه در قالب شخص رئیس دولت و یکی از وزرای کلیدی بروز کرده و گاه با بهره‌گیری از یکی از شخصیت‌ها یا اسطوره‌های ملی و ارتباط آن با گفتمان دولت یا بازنمایی آن توسط شخص رئیس دولت شکل گرفته است. فایده مهم نماد در کنار تمرکز تلاش‌های مدیریت تصویر دولت در کانونی خاص، تسهیل ارتباط دولت با متن جامعه و کاستن از فاصله تصویر مورد انتظار دولت و تصویر ادراک‌شده ازسوی جامعه است. در دولت سیزدهم، تاکنون نه رئیس‌جمهور توانسته (یا شاید نخواسته) است تصویر خاص و مشخص از خود را در قاب تصویر دولت جای دهد و نه هیچ‌یک از وزرای دولت در چنین گاهگاهی قابل تعریف بوده‌اند. از سویی بازنمایی تصویر برخی از شخصیت‌های ملی در قامت رئیس‌جمهور نیز به دلایل مختلف ناموفق بوده است.

چهار، عدم بهره‌مندی از دستاوردهای دولت؛ دولت سیزدهم در ۹ ماهه نخست خود موفقیت‌های مهمی به دست آورده است. نمره قبولی در واکسیناسیون و مدیریت همه‌گیری کرونا، پرداخت بخش مهمی از بدهی‌های دولت گذشته، مذاکرات هسته‌ای، دیپلماسی منطقه‌ای موفق و حضور بی‌واسطه مسئولان میان مردم، نمونه‌هایی از موفقیت‌ها و دستاوردهای دولت در ماه‌های ابتدایی هستند. با این حال، ضعف دستگاه رسانه‌ای دولت از یک سو و عدم انسجام بخش‌های مختلف دولت و نظام ازسویی دیگر، مانع از آن شده‌اند تا تاثیر این موفقیت‌ها در تصویر دولت ناچیز باشد. به این موارد راهزنی جریان‌های رقیب و مخالف دولت از دستاوردهای دولت را نیز می‌توان افزود. پنج، تخریب تصویر نهاد «دولت» در ۱۰ سال گذشته؛ تقریبا از اواخر دهه ۸۰، موج سنگینی از تخریب‌ها «نهاد دولت» را هدف گرفت. گسست اجتماعی و سیاسی پس از ۸۸، سنگین‌شدن بار تحریم‌های فلج‌کننده، حاشیه‌سازی رئیس‌جمهور و نزدیکانش در کنار تسویه حساب‌های سیاسی رقبای او، علاوه بر دولت وقت، عملا بخشی از اعتبار «دولت» را زدود. دولت یازدهم و به‌ویژه دوازدهم نیز نتنها نتوانستست بر اعتبار دولت بیفزاید که در وانفاسی اتفاقات دی‌ماه ۹۶ تا دی‌ماه ۹۸، بخش مهمی از اعتبار دولت را چوب حراج زد. در این میان، مخالفان دولت یازدهم و دوازدهم که عمدتا از نیروهای انقلابی و حزب‌اللهی بودند، سهم بسزایی در اعتبارزدایی از دولت داشتند. اعلام برائت از رئیس دولت دهم در آغاز دهه ۹۰ و حملات تند علیه دولت روحانی به‌ویژه در دوره دوم، آنقدر شدت گرفت که بیش از آنکه روحانی با کاپیتان‌اش از اعتبار بیفتند، نهاد «دولت» بود که اعتبار از دست داد. در حقیقت، هرچند شاید هدف اصلی نشان دادن فاصله روحانی و دولتش از دولت تراز انقلاب اسلامی بود، اما در عمل، آنچه از میان رفت، اعتبار و حرمت نهاد دولت بود. شاید مهم‌ترین میراثی که نصیب دولت سیزدهم شد، همین تصویر نامطلوب نهاد دولت در پایان دولت دوازدهم باشد. تصویری ناکارآمد و ضعیف که از عقلانیت فاصله مشخصی دارد. این بار سنگین به سهم خود، حتی اگر ضعف‌های گفته‌شده در مدیریت تصویر دولت نیز برطرف شود، چالشی بزرگ در تصویر دولت است. ساده‌تر آنکه وقتی از نهاد دولت اعتبارزدایی شده باشد، دولت متوسط یا حتی قوی نیز نمی‌تواند تصویری منسجم از خود را مخابره کند.

شش، عدم انسجام داخلی؛ چالش تصویری دیگر دولت سیزدهم، گسستی است که در بخش‌هایی از آن دیده می‌شود. از سویی عملکرد برخی اعضای دولت نشانگر استقلال و جدایی آنها از مسیر کلی دولت است. در مواردی به‌نظر می‌رسد دوزیر بر وزارتخانه متبوع، منقطع از برنامه و ایده‌های کلان دولت، منطق یا نگاه شخصی خود که بیرون از دولت نیز دنبال می‌کرد، عمل می‌کند. در بخش‌هایی مانند اقتصاد نیز، انتصابات پرتعداد و نامتقارن، خود به خود اسباب تشتت آرا را فراهم آورده تا جایی که برای ترمیم بخشی از این آسیب معاون اقتصادی رئیس‌جمهور که همزمان دبیر شورای